

§ 9.

Hlavní předměty obecného oddílu jsou: národní hospodářství, právo, věda, nauka soukromohospodářská, matematika a kupecké počty, obchodní zeměpis a dějepis, nauky přírodní a technologie a moderní řeči.

Podrobný plán přednášek obecného oddílu, navržený sborem profesorským, schválí ministerstvo školství a národní osvěty.

§ 10.

Nařízení ze dne 24. května 1907, čís. 135 ř. z., o přípravě kandidátů učitelství na vyšších školách obchodních, zůstává prozatím v platnosti.

Studium v prvních dvou letech na vysoké škole obchodní bude zatím zařizováno tak, aby vyhovovalo zároveň předpisům tohoto nařízení.

§ 11.

O studiu pojistných techniků platí zatím nadále předpisy dosavadní.

§ 12.

Nařízení toto působí od počátku studijního roku 1919/20. Proveďte je ministr školství a národní osvěty.

Tusar v. r.

Dr. Horáček v. r.

Švehla v. r.

Habrman v. r.

Staněk v. r.

Prášek v. r.

Dr. Veselý v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Heidler v. r.

Hampl v. r.

Dr. Franke v. r.

Čís. 530.

Zákon ze dne 23. září 1919 o státním příspěvku vyživovacím.

§ 1.

Státní vyživovací příspěvek se poskytuje, je-li nařízena mobilisace (zvýšení na válečný stav), anebo svolána domobrana:

1. příslušníkům občanů Československé republiky, kteří konají v ozbrojené moci činnou vojenskou službu, ať povinně, ať dobrovolně, a nenáleží k vojenskému stavu z povolání a nekonají zákonnou službu přesměnně,

2. bez ohledu na státní občanství vojínovo-

a) na území Československého státu bydlícím příslušníkům osob povolaných ku práci podle zákona o válečných úkonech ze dne 6. prosince 1912, čís. 236 ř. z.,

b) příslušníkům československých legionářů, jsou-li splněny podmínky uvedené v tomto zákoně.

§ 2.

Nárok na vyživovací příspěvek mají osoby, jež podle ustanovení všeob. obč. zákoníku mají proti povolanému právo na alimenty, a jejichž výživa byla v době, kdy povolaný nastoupil činnou službu vojenskou, podstatně závislá na jeho pracovním příjmu, a povoláním k činné službě vojenské jest ohrožena.

Také může býti přiznán vyživovací příspěvek osobám, které podle obč. zákona sice práv na alimentaci nemají, jejichž výživa však byla prokazatelně zcela závislou na pracovním příjmu povolaného a povoláním k činné službě vojenské jest ohrožena.

§ 3.

Státní vyživovací příspěvek činí pro osobu a den, podle toho, kde měla svoje řádné bydliště v době, ve které vznikl nárok na tento příspěvek:

1. v Praze, Karlíně, Smíchově, Žižkově, Král. Vinohradech, Nuslích, Vrsovicích, Košířích a v Brně — v katastrální obci před sloučením se sousedními obcemi — 2 K 20 h,

2. v místech, jež jsou zařazena do I. a II. třídy, aktivních přídalků pro státní zřízence platných — 2 K,

3. v ostatních místech republiky Československé — 1 K 80 h.

Osobám, které mají nárok na příspěvek vyživovací (§ 2) a jež s povolaným bezprostředně před jeho nastoupením činné služby vojenské žily ve společné domácnosti, náleží vyživovací příspěvek v plné zákonné míře.

Těm osobám, které domáhají se nároku na příspěvek vyživovací (§ 2) a které s povolaným před jeho nastoupením činné vojenské služby nežily ve společné domácnosti, ale byly závislé na podporách jím poskytovaných, náleží vyživovací příspěvek ve výměře skutečně poskytovaných podpor, nejvýše však do velikosti zákonné sazby na osobu a den.

Byla-li výživa osoby tak oprávněné závislou na pracovním příjmu několika povolaných, nesmí vyživovací příspěvek celkem přiznaný překročiti zákonnou sazbu pro osobu a den.

Oprávněným příslušníkům povolaného přiznaný vyživovací příspěvek nesmí přesahovati 15 resp. 14 neb 13 K denně podle dotýčné denní sazby.

Osoba, která samostatně žila s povolaným ve společné domácnosti a je k práci trvale úplně nezpůsobilou, má nárok na dvojnásobný vyživovací příspěvek; úplná nezpůsobilost ku práci budiž prokázána vysvědčením úředního lékaře.

Rodinám, jež mají právo na vojenské rodinné platy, přísluší vyživovací příspěvek toliko tou částkou, která vyplývá po srážce sumy těchto platů se sumy vyživovacích příspěvků, připadajících podle ustanovení tohoto zákona.

§ 4.

Nárok na vyživovací příspěvek trvá po dobu, po kterou se povolánému brání činnou vojenskou službou, by šel za občanským výdělkem. Vyživovací příspěvek nepřísluší za dobu před 28. říjnem 1918. Příslušníkům vojinů, jimž byl vyživovací příspěvek zastaven z toho důvodu, že povoláný přešel z bývalého rakousko-uherského vojska k československým legiím, nebo k vojsku dohody, nebo jimž byl zastaven z jiného politického důvodu, patří nárok na doplacení vyživovacího příspěvku ode dne zastavení.

V případě, že povoláný z vojska československého sběhl, aneb odsouzen byl k těžkému žaláři, nebo k trestu ještě přísnějšímu, končí nárok dnem sběhnutí, pokud se týče dnem pravoplatnosti rozsudku.

Vystoupí-li povoláný z činné vojenské služby se způsobilostí k výdělku zmenšenou prokazatelně aspoň o 20% následkem služby vojenské, neb utrpí-li dodatečně takové zmenšení způsobilosti k výdělku následkem útrap způsobených válkou, vyplácí se vyživovací příspěvek jeho příslušníkům i po ukončení války dále až do té doby, kdy vejde nová zákonná úprava vojenských zaopatřovacích požitků v platnost. To platí také v případech, když povoláný v boji padl, anebo se po bitvě pohřešuje, nebo zemře následkem poškození přivoděného činnou vojenskou službou nebo nemocí, vyvolanou neb zhoršenou výkonem služby takové.

§ 5.

Na vyživovací příspěvek nelze vésti exekuci a nelze ho postihnouti zajišťovacím opatřením. Nárok na vyživovací příspěvek, jenž jest osobním důchodem, nemůže osoba oprávněná zciziti třetí osobě postupem, příkazem, zabavením anebo jiným právním jednáním; jinak jsou tato právní jednání neplatná.

Vyživovací příspěvek, pokud byl neoprávněně vybírán, jest vrátiti. Pouze v případech hodných zvláštního zřetele může býti upuštěno od vrácení neoprávněně vybíraného vyživovacího příspěvku. Rozhodovati o tom přísluší po návrhu místně a věcně příslušné vyživovací komise ministerstvu vnitra v dohodě s ministerstvem financí.

Kdo vědomě neoprávněně vybírá vyživovací příspěvek, bude vedle zastavení a vrácení vyživovacího příspěvku potrestán politickým úřadem prvé stolice, nepodléhá-li snad jednání to

podle trestních zákonů přísnějšímu trestu, peněžitou pokutou do 1000 K, nebo vězením do 3 měsíců; při nedobytnosti budiž pokuta proměněna v přiměřený trest vězení v nejvyšší míře 3 měsíců.

Pokuta peněžitá plyne do státního pokladu.

Zálohy poskytnuté na vyživovací příspěvek státem, zemí a obcemi nebo veřejnými fondy a dobročinnými ústavami, jež jsou spravovány státem, zemí neb obcemi, nebo podřízeny jsou jejich doзору, buďtež při výplatě poukázaného vyživovacího příspěvku sraženy a k rukám toho, jenž zálohu poskytl, odvedeny.

§ 6.

Má-li osoba oprávněná k požadavku stran vyživovacího příspěvku své řádné bydliště v oblasti Československé republiky, dlužno nárok ten prohlásiti u obecního úřadu řádného bydliště. Osoby, které žijí mimo hranice Československé republiky, přihlásí se o státní vyživovací příspěvek u československého zastupitelského úřadu, v jehož obvodu mají své řádné bydliště.

Nárok stran vyživovacího příspěvku mohou vznést sami povolání, nebo jejich oprávnění příslušníci, nebo za ně jejich zákonný zástupce, pak obce, v nichž osoby oprávněné mají řádné bydliště, a konečně veřejné pomocné úřadovny a odborové organizace, jejichž členem povoláný byl.

Nárok stran vyživovacího příspěvku možno uplatniti kdykoli, pokud trvá činná vojenská služba povoláného, a do 6 měsíců po jejím ukončení; přihláška na vyživovací příspěvek za osoby padlé, následkem činné služby vojenské zemřelé nebo pohřešované, může býti podána kdykoliv až do uplynutí 6 měsíců po provedení všeobecného odzbrojení (demobilisace), nebyly-li zatím zaopatřovací vojenské požitky osobám dotýčným přiznány na základě nové zákonné úpravy. Přihlášky později podané dlužno zamítnouti bez dalšího řízení.

• Příslušníkům povoláných osob, jimž byl vyživovací příspěvek vyměřen některou vyživovací komisí mimo nynější hranice Československé republiky, náleží také nadále vyživovací příspěvek za podmínek v §§ 1 a 2 uvedených. V těchto případech poukáže vyživovací příspěvek znova okresní vyživovací komise nynějšího řádného bydliště příslušníků dotčených, přestěhovali-li se do oblasti Československé republiky, jinak ta zemská vyživovací komise, která příslušná je podle domovské obce povoláného.

Pokud má se vyživovací příspěvek poskytovat také v tuzemsku bydlícím příslušníkům osob stojících v cizím vojenském svazku, ponechává se dohodě sjednané s dotýčnými cizími státy.

§ 7.

O přiznání vyživovacího příspěvku, o jeho poukázání a zastavení rozhodují okresní a zemské vyživovací komise. Tyto komise obstarávají také celou agendu související s vyživovacími příspěvky. Zemské vyživovací komise skládají se z přednosty zemského politického úřadu nebo politického úředníka, jím jmenovaného, jako předsedy, dále vždy z jednoho zástupce zemského finančního úřadu a zemského autonomního úřadu, a konečně ze zástupcův obyvatelstva, jež povolá přednost zemského politického úřadu, a sice vždy po dvou z oboru polního hospodářství, živností, obchodu a průmyslu, při čemž dlužno vždy míti zřetel na významné korporace a organizace z těchto oborů. Okresní vyživovací komise skládá se z přednosty okresního politického úřadu, nebo politického úředníka jím jmenovaného, jako předsedy, dále vždy z jednoho zástupce okresní berní správy a okresního výboru v Čechách a zemského autonomního úřadu na Moravě a ve Slezsku, a konečně ze zástupcův obyvatelstva, jež rovněž povolá přednost zemského politického úřadu, a to vždy po dvou z těch oborů povolání výše uvedených, které v dotýcném správním obvodu jsou nejsilněji zastoupeny. V obcích s vlastním statutem nastupuje na místo zástupce okresního nebo zemského autonomního úřadu zástupce, jmenovaný starostou obce. Na Slovensku stanoví obdobně složení komisí vyživovacích ministr s plnou mocí pro Slovensko nařízením.

Členové komisí slíbí předsedovi komise podáním ruky, že budou zachovávatí úřední tajemství, a že budou vykonávatí svůj úřad svědomitě a nestranně.

Otázka, zdali výživa osob, majících nárok na vyživovací příspěvek, byla závislá na přijmech povolání, a je-li povoláním jeho k činné službě vojenské ohrožena, může býti řešena toliko po úředním vyšetření všech okolností rozhodných pro to.

Je-li výsledek šetření konaného o podané přihlášce obecními úřady, neb orgány politických úřadů, nebo vyživovacích komisí, pro stranu nepřiznivý, budiž jí sdělen k vyjádření a k podání průkazu o pravdivosti jejich tvrzení.

Zamítavá rozhodnutí budiž vždy odůvodněna uvedením okolností, rozhodných pro zamítnutí nároku, a budiž straně doručena písemně na potvrzení. Strany mají právo nahlédnouti kdykoli do spisů, týkajících se jejich záležitosti.

Z rozhodnutí okresní vyživovací komise lze do 30 dnů, čítajíc ode dne doručení rozhodnutí, podat u dotčené okresní vyživovací komise odvolání k zemské vyživovací komisi, jež rozhodne konečně.

Z rozhodnutí vydaných zemskou vyživovací komisí jako I. stolicí, lze do 30 dnů, čítajíc ode dne doručení rozhodnutí, podat u zemské vyživovací komise odvolání k ministerstvu vnitra.

Právo odvolací přísluší také zástupci finanční správy v těchto komisích.

Vyživovací komise jsou povinny uvéstí ve svých rozhodnutích, zdali proti nim je dovoleno další odvolání, nebo kde a ve které lhůtě odvolání má býti podáno. O rozkladech proti pravoplatným rozhodnutím vyživovacích komisí, pokud obsahují nové skutečnosti a důkazy, budiž znova rozhodováno.

Vyživovací komise jsou veřejnými úřady, jež podléhají ministerstvu vnitra.

§ 8.

Při ohlášení nároku budiž z příslušníkův oprávněných k němu, nebo z jejich zákonných zástupcův určena osoba, které má býti vyživovací příspěvek vyplácen. Je-li současně jmenováno několik oprávněných osob, může komise ustanovití jednoho z nich příjemcem platu. Vyživovací příspěvek nesmí však býti poukázán k ruce toho, jenž je povolán k činné službě vojenské.

Vyživovací příspěvek budiž vyplácen napřed v poloměsíčních lhůtách, splatných 1. a 16. dne měsíce, pokud možná ve dnech, ve kterých dotčená lhůta je splatna.

Na rozdělení vyživovacího příspěvku osobám oprávněným nemá komise vlivu.

§ 9.

Obce jsou povinny spolupůsobiti při provádění a šetření tohoto zákona.

Úřad občanských členů komise jest úřadem čestným.

Všechna podání, protokoly, přílohy a stvrzenky ve věcech vyživovacího příspěvku jsou prosty kolků, poplatkův i poštovního.

§ 10.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 1919.

Stejnou dobou pozbývá moci zákon ze dne 26. prosince 1912, č. 237 ř. z., pak zákon ze dne 27. července 1917, č. 313 ř. z., zákon ze dne 31. března 1918, č. 126 ř. z., a zákon uherský článek XI z roku 1882 a čl. XLV z roku 1914.

§ 11.

Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr vnitra ve shodě se súčasnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Švehla v. r.